

Agastyakrita Vedapada Stava

——
अगस्त्यकृतवेदपादस्तवः

——
Document Information

Text title : Agastyakrita Vedapada Stava

File name : vedapAdastavaHagastyakRRita.itx

Category : shiva, shivarahasya

Location : doc_shiva

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | harAkhyah tRitIyAMshaH | pUrvArdham | adhyAyaH
35| 4-139 ||

Latest update : May 6, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 6, 2023

sanskritdocuments.org

Agastyakrita Vedapada Stava

अगस्त्यकृतवेदपादस्तवः

अगस्त्यः -

भर्गो देवस्य सवितुर्वरेण्यमिह धीमहि ।

स भर्गो भगवान् शम्भुः धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ४ ॥

गणगणपतये नमो नमः सुरगणपतये नमो नमः ।

अगपतिपतये नमो नमः पशुपतिपतये नमो नमः ॥ ५ ॥

नमस्तेऽस्तु गणेशाय महादेवसुताय ते ।

विद्वान्धकारसूर्याय ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पते ॥ ६ ॥

नमामि ढुण्डिं मदसिक्तगण्डं कृपाघण्डं विधृतार्धमुण्डम् ।

स्वभक्तविद्वार्तिहरप्रणयणं परात्परं यन्महतो महान्तम् ॥ ७ ॥

गणध्रिपं गण्डतलालिकोटिकिरीट कोटिध्वजनिर्जिताम्भुधेः ।

संसेविताङ्घ्रि प्रणमामि सर्वदा कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ॥ ८ ॥

सिद्धिं दातुं बुद्धिं वृद्धिं शक्तं नित्यं गौरीपुत्रम् ।

स्कन्दं वन्दे वन्द्यं वेदैः सुब्रह्मण्यो सुब्रह्मण्यम् ॥

तारकासुरसंहारं विहारयतुरं परम् ।

वन्दे वन्दारुमन्दारं कुमारं पुष्करस्रजम् ॥ १० ॥

अकस्मादस्मदीयेन भाग्येन सुप्पदेव मे ।

स्मरारातिस्मृतिस्तावदभ्रात् वृष्टिरिवाजनि ॥ ११ ॥

ये वैदिकस्मार्तविधिप्रयुक्ताडियाजलक्षालवनपूतयित्ताः ।

विभूतिरुद्राक्षविभूषणस्ते शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति ॥ १२ ॥

सुरापारशिरोरत्नप्रभानीराजिताय ते ।

महादेवाय शर्वाय सदसस्पतये नमः ॥ १३ ॥

भूतजातसमुत्पत्तिहेतुभूताय सर्वदा ।

सर्वदेवाभिवन्धाय भूतानां पतये नमः ॥ १४ ॥
 सर्वाभराधिदेवाय वेदाराध्यपदाय ते ।
 देवोत्तमोत्तमायाशु पशूनां पतये नमः ॥ १५ ॥
 कालान्तकाय शर्वाय मडामृत्युञ्जयाय च ।
 भूतस्वर्गापवर्गाय जगतां पतये नमः ॥ १६ ॥
 नमस्त्रिलोकनाथाय नमः परतराय ते ।
 नमः शान्ताय भगवन् अन्नात्रां पतये नमः ॥ १७ ॥
 आर्यशित्तप्रविष्टाय प्रदृष्टाय सुरेष्वपि ।
 प्रकृष्टायातिपुष्टाय पुष्टानां पतये नमः ॥ १८ ॥
 मडाभूताधिपतये भूतभीतिप्रदाय च ।
 भूतिप्रदप्रभूताय दिशां च पतये नमः ॥ १९ ॥
 विश्वमायाविदूराय विश्वविश्वप्रियाय च ।
 विश्वेश्वराय सोमाय विश्वरूपाय वै नमः ॥ २० ॥
 घोर तत्पुरुषेशान वामदेव सदाशिव ।
 अविद्याध्वान्तसूर्याय सद्योजाताय वै नमः ॥ २१ ॥
 नमो भर्गाय भीमाय भगनेत्रलराय ते ।
 देवतासार्वाभौमाय नमो रुद्राय भीढुषे ॥ २२ ॥
 सडस्रशिरसे तुभ्यं सडस्रयराणाय च ।
 नमः सडस्रडस्ताय सडस्राक्षाय भीढुषे ॥ २३ ॥
 भालभासुरनेत्राग्निसन्धुत्रिपुराय ते ।
 नमः सुन्दररूपाय सुमृडीकाय भीढुषे ॥ २४ ॥
 संसारघोररोगार्तिनिवारणकराय ते ।
 नमस्तुभ्यमषाढाय सडमानाय भीढुषे ॥ २५ ॥
 समस्त वेदवेदान्तवन्दिवन्दितमव्ययम् ।
 भव्यस्वरूपं तं वन्दे सदसस्पतिमद्भुतम् ॥ २६ ॥
 सुरासुरगणाराध्यं दुराराध्यं दुरात्मनाम् ।
 परमानन्दं वन्दे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ॥ २७ ॥

तमेव भक्त्या लृष्टि भावयामो भवं भवानीरमणं भजामः ।
भवादिनामानि मुदा वदामो यतः प्रसूता जगतः प्रसूती ॥ २८ ॥

गौरी विडारप्रवरप्रजातस्वेद्योदकामोदविजृम्भितेन ।
उमासडायः समयः स भूयः तोयेन जुवान् व्ययसर्ज भूम्याम् ॥ २९ ॥

य एव तावद्भिरिराजकन्या विन्यस्तडस्तस्तनमस्तडस्तः ।
स एव तावद्व्ययसर्ज तस्यां यद्येषधीभिः पुरुषान् पशूंश्च ॥ ३० ॥

प्रद्योषकालीनशिवार्यनेन यः सर्वद्योषापडरो डरो मे ।
गौरीविडारादरतः ससर्ज यद्येष भूतानि यरायराणि ॥ ३१ ॥

भालाक्षं दक्षयज्ञादिशिक्षादक्षाभिलक्षितम् ।
वन्दे द्येवं विरुपाक्षमक्षरं परमं पदम् ॥ ३२ ॥

शिवप्रभावश्रवणोत्सुकाय शिवार्यनानन्दविजृम्भिताय ।
शिवस्तवाप्यानविवर्धनाय शिव प्रजायै शिवमस्तु मज्ज्यम् ॥ ३३ ॥

मडाप्रभुः शम्भुरुमासडायो दयामयो भूतिमयो मयोऽपि ।
माता पिता मे स छितप्रदाता धाता विधाता परमोत सन्दृक् ॥ ३४ ॥

मङ्गलाललङ्कृतार्धाङ्गमर्षेन्दुलखितालकम् ।
अर्धनारीश्वरं वन्दे पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ॥ ३५ ॥

जगन्निर्माणयातुर्यमर्यादासेतुसेवितम् ।
वन्दे शान्तमुमाकान्तं जगतस्तस्थुषस्यतिम् ॥ ३६ ॥

पुरादिकामरारातिसंछारयतुरं परम् ।
परात् परतरं वन्दे जेतारमपराजितम् ॥ ३७ ॥

तं वन्दे सख्यिदानन्दमद्वैतमतिसुन्दरम् ।
लीलया विदधे योयमिमानि त्रीणि विष्टपा ॥ ३८ ॥

तं वन्दे नित्यसर्वज्ञं नित्यविज्ञानसागरम् ।
यतो यजृषि जातानि ऋथः सामानि जज्ञिरे ॥ ३९ ॥

भवन्तमेव सततं भगवन्तमुमापतिम् ।
स्मृत्वा तरति संसारं यो विश्वाऽभिविपश्यति ॥ ४० ॥

सर्वामरनियन्तारं शङ्करं लोकशङ्करम् ।
भज यस्य प्रसादेन व्याप्य नारायणः स्थितः ॥ ४१ ॥

तमेव वन्दे देवेशं मडेशं शरणां गतः ।
 यदाज्ञया जगद् धाता यथापूर्वमकल्पयत् ॥ ४२ ॥
 स्मरारिं तमलं वन्दे यल्लिङ्गं मङ्गलप्रदम् ।
 पूजयन्ति प्रसूनाधैरिन्द्रजयेष्ठा मरुद्गणाः ॥ ४३ ॥
 नमामि तमुमार्धाङ्गं शङ्गं मङ्गलदायकम् ।
 यमाराध्य सुषुं प्रापुः देवासः पूषरातयः ॥ ४४ ॥
 नमामि तं मडारुद्रं शाम्भवाश्चिद्धनं परम् ।
 सततं वेदवेदान्तेः सञ्जानाना उपासते ॥ ४५ ॥
 नमामि तां परां गौरीं कुयकुङ्कुमरुघिताम् ।
 स्मृत्यायानन्ददामाशु या ते रुद्र शिवा तनूः ॥ ४६ ॥
 नमस्ते करुणापारसागराय स्मराय च ।
 नमः शान्तिरसायापि नमस्ते रुद्रमन्यवे ॥ ४७ ॥
 मडाप्रलयकालाग्निभशूलाय ते नमः ।
 नमः परशवे तावत् उतीत षषवे नमः ॥ ४८ ॥
 कृषिराजमडाकायजयाजयोत्सनामण्डिताय च ।
 मडामेरुस्वरुपाय नमस्ते अस्तु धन्वने ॥ ४९ ॥
 रक्तकङ्कणामारभासुराभ्यां भव प्रभो ।
 भक्ताभीष्टप्रदाभ्यां च बाहुभ्यामुत ते नमः ॥ ५० ॥
 सुरासुरादिकापारसंछारकराणान्यपि ।
 घोराण्यपाररुपाणि तस्मात्तेभ्योऽकरं नमः ॥ ५१ ॥
 मां मामकधिया दीनं तावकं करुणाकर ।
 कुरु शङ्कर सम्पन्नं दस्त्रिन्नीललोहित ॥ ५२ ॥
 शाङ्कराग्रेसराराध्यं शिवाराधनसाधनम् ।
 रक्ष रक्ष विरुपाक्ष नान्यं विन्दामि राधसे ॥ ५३ ॥
 दाराणां मम पुत्राणां पौत्रादीनां विशेषतः ।
 त्वत्पादुकाराधकानामस्माकमविता भव ॥ ५४ ॥
 अतः परमुमाकान्तं दुर्दशां न सडामडे ।

तां दृष्ट्वां उरास्माकं भूरिदां भूरि देहि नः ॥ ५५ ॥

शिवपूजनसक्तोभ्यः शाश्वतोभ्यः प्रतिक्षाम् ।

पवित्रं गात्रमस्मभ्यं वसु स्वाहं तदाभर ॥ ५६ ॥

भावेभ्यो भवभीरुभ्यो भस्माङ्गोभ्यः प्रयत्नतः ।

भवानीरमणं स्वामिन् षष्ठस्तोतृभ्य आभर ॥ ५७ ॥

सर्वं मोहविनाशाय सर्वाभीष्टं शङ्कर ।

प्रयच्छ शाङ्करीं विधां राधा विश्वपुषा सह ॥ ५८ ॥

शिवपूजासाधनानां भिल्वानामार्जनाय च ।

तथा शिवप्रणामार्थं भवं धेहि तनूषु नः ॥ ५९ ॥

शिवपूजनसामग्रीविरुद्धोऽहं दुःषिणः ।

दुद्रोगं मम सूर्येश हरिमाणं च नाशय ॥ ६० ॥

शिवद्रोहरता येव शिवभक्तपरराजमुखाः ।

तान् शिवाचाररहितान् विबाधस्व मङ्गाभसि ॥ ६१ ॥

अनन्यशरणानस्मान् त्र्यक्ष दक्षायणीप्रिय ।

कटाक्षेण विरुपाक्ष रक्ष णो ब्रह्मणस्पते ॥ ६२ ॥

गौरीपते पिता माता दाता त्राता विशेषतः ।

त्वमस्माकं धनं भाग्यमुत भ्रातोऽत नः सभा ॥ ६३ ॥

स्तन्यपानादिसमये न कृतं शिवपूजनम् ।

अन्यथ्य तत् क्षमस्वेष यन्मया दृष्टं कृतम् ॥ ६४ ॥

कर्पूरपूरनीडार गिरिसुन्दर विग्रहम् ।

गिरिजानुग्रहानुग्रं गाये त्वां मनसा गिरा ॥ ६५ ॥

सोऽयं दैवो वरोऽस्मभ्यं वयं लिङ्गं समर्पितम् ।

भिल्वानि साधनैर्दिव्यैः पश्येम शरदः शतम् ॥ ६६ ॥

शिवलिङ्गार्थनीधोगमडोत्सव समन्विताः ।

सर्वसौभाग्यसम्पन्ना ज्ञेयं शरदः शतम् ॥ ६७ ॥

गौरीविहारश्रीपुञ्ज मञ्जुशिञ्जितमञ्जुलम् ।

श्रीकालकालमालोक्य नन्दाम शरदः शतम् ॥ ६८ ॥

उमासलायं सदयं प्रसन्नलृष्टयं लृष्टि ।
 आनन्दं मुद्गरालोक्य मोदाम शरदः शतम् ॥ ६८ ॥
 प्रसीद भगवन् शम्भो भवत्करुणया वयम् ।
 निर्भयाः शाम्भवा अेव भवाम शरदः शतम् ॥ ७० ॥
 डारापारकथामेव संसारातिभयक्षयम् ।
 कर्तुमत्युद्यताः शृणुवाम शरदः शतम् ॥ ७१ ॥
 शिव शङ्कर गौरीश मडादेवान्तकान्तक ।
 शूलिन् छत्यादिनामानि प्रब्रवाम शरदः शतम् ॥ ७२ ॥
 अपमृत्यु मडामृत्यु मडारोग कुलैरपि ।
 आधिभिव्याधिभिः नित्यमश्रुताः स्याम शरदः शतम् ॥ ७३ ॥
 गौरीकुचगिरिस्फारकाश्मीररसउषितम् ।
 सदा याङ्गेषु पश्यामि युवानं विशपतिं कविम् ॥ ७४ ॥
 गौरीमनोडरस्मेरविलोकनविशारदम् ।
 दृष्ट्वा लृष्टोऽस्मि तं साम्भं सुभासं शुङ्कशोशिषम् ॥ ७५ ॥
 अपारासारसंसाररोगभोगविनाशकः ।
 स्मृतः स्मरदरः शूरो नीलग्रीवो विलोडितः ॥ ७६ ॥
 स्मृतः स्तुतः श्रुतो ध्यातः पूजितो वा सङ्गमुदा ।
 मुक्तिप्रदो मडादेवः तुविग्रीवो अनामयः ॥ ७७ ॥
 रुद्रवीणागानलोललीलया सामकल्पकः ।
 सामगानप्रियः सोऽयमुपास्मै गायता नरः ॥ ७८ ॥
 रुद्रसूक्तप्रियो देवो रुद्राध्यायप्रियः शिवः ।
 अतस्तैरभिलनूनमेष विरप्रैरभिष्टुतः ॥ ७९ ॥
 शिवार्थनादयो धर्माः चित्त शङ्करकल्पिताः ।
 अतो भज विउपाक्षमध्यक्षं धर्मणाभिमम् ॥ ८० ॥
 प्रणमन्ति सुराः सर्वे प्रणतं शिवसन्निधौ ।
 अतः कुर्मो नमस्कारान् रुद्राय स्थिरधन्वने ॥ ८१ ॥
 रुद्राध्यायादिभिर्या या नमस्या प्रतिपादिता ।
 सा पिनाडिनमायाति नमस्या कल्मलीडिनम् ॥ ८२ ॥

नेत्राम्भोरुड ते कृत्यं छितमधाधुनोच्यते ।

पश्य मामक पश्येशं ब्राजमानं छिरण्मयम् ॥ ८३ ॥

शिवनामसुधाधारां धोरसंसारडारिणीम् ।

अन्तःकरणापात्रेण पातं गौराविवेशिणी ॥ ८४ ॥

शिवनिर्मात्यमात्यानि सभ्यगाध्रायनासिके ।

शाम्भवेभ्योऽधुना नित्यमस्मभ्यं शर्म यच्छतम् ॥ ८५ ॥

रसने मधुरापाररसास्वादनतत्परे ।

शिवनारसं भ्रूडि जयतामिवदुन्दुभिः ॥ ८६ ॥

रे रे चित्तयकोर त्वं जडि दुःखमतः परम् ।

शिवनामसुधाधारां गेरो न तृषितः पिब ॥ ८७ ॥

रे रे मनश्चाञ्चरीक शिवपादाम्बुजं मुहुः ।

गाढमालिङ्ग मच्चित्तं योषा जारमिव प्रियम् ॥ ८८ ॥

मडार्डरत्नाकरयारुमेरुभूरिप्रभाभासुरभूषणाय ।

मडेश्वरायातिमनोडराय मडो मडीं सुष्ठुतिमीरयामि ॥ ८९ ॥

मडेश्वरातिदुःसडामितातिगर्भवेदना

समाकुलानपारपापसङ्घसङ्कुलानिमान् ।

अवाव मामवाव मामुमासडाय कालडन्

अदूषणोव सोम डे मृशस्व शूर राधसे ॥ ९० ॥

भजेम कामदं मुदा लृटि प्रविष्टमष्टधा

निरन्तरायमन्तरायनाशडेतुसाधकम् ।

अनर्गलप्रवाडसृष्टिकारणं सभापतिः

स नो ददातु तं रयिं रयिं पिशङ्गसन्दृशम् ॥ ९१ ॥

नमोऽन्धकासुरादि सर्वशत्रु नाशडेतवे

सुराधिकाय चित्तमेतदिन्दुभाण्डमौलये ।

भयापडाय देयमेव बिल्वपल्लवामलं

न यस्य दृश्यते सभा न डीयते कदायन ॥ ९२ ॥

अडो मडादेव मडानुभाव शुभस्वभावानुपमप्रभाव ।

भवोदृभवानुदृभव भव्यभाव भवे भवे नातिभवे भवस्व माम् ॥ ९३ ॥

महाघकोटिकूटकोटिदावपावकानलान्

अपारकामवञ्चितानुदारकामलोषुपान् ।

अनाथनाथ विश्वनाथ तानवाव तावकान्

अदूषणोऽव सोमलन् मृशस्व शूर राघसे ॥ ८४ ॥

मन्दारकुन्दादिमरन्दधारासक्तालिभालाङ्गुलमालिकाभिः ।

समर्थयामि स्तुतिभिर्गिरीशमषाढमुग्रं सलमानमाभिः ॥ ८५ ॥

नमो नमस्ते गिरिराजराजकुमारिकासुन्दरकामुकाय ।

नमो नमस्तेऽस्तु पुनर्नमस्ते नमो जघन्याय य बुध्नियाय ॥ ८६ ॥

तस्मै नमः सर्वगुणार्णवाय सर्वाभराराधितपादुकाय ।

गौरीसमेताय बहुप्रजेयं यतः प्रसूता जगतः प्रसूती ॥ ८७ ॥

तस्मै नमो मङ्गलमङ्गलाय श्रीमङ्गलालङ्कृतविग्रहाय ।

वेदान्तसङ्घातसमाश्रयाय यस्मात् परं नापरमस्ति किञ्चित् ॥ ८८ ॥

सुधाकरापारकरप्रसारविहारताराकरलारभार ।

नमो नमस्तेऽस्तु नमो नमस्ते यस्मिन्निदं सञ्च विचैति सर्वम् ॥ ८९ ॥

छिरण्यरूपं य छिरण्यबाहुं छिरण्यनाथं य छिरण्यवर्णम् ।

नमामि भालङ्कुरदग्निजालं छिरण्यदं तं शुश्रिवर्णमारात् ॥ ९० ॥

सूक्ष्मातिसूक्ष्माद्भुतविग्रहाय मञ्जुत्रतात्युन्नतसन्नुताय ।

नमो नमस्ते श्रुतिसन्नुत त्वमणोरणीयान् मलतो मळीयान् ॥ ९०१ ॥

न केवलं पर्वतमस्तकेषु न केवलं पर्वतमध्यभागे ।

न केवलं तद्गिरिमूलभागे अधःस्विदासीत् उपरिस्विदासीत् ॥ ९०२ ॥

न केवलं पूर्वदिगाश्रयोऽयं न केवलं तिष्ठति दक्षिणायाम् ।

न पश्चिमायामयमुत्तरस्यां व्याप्तः स सर्वाः प्रदेशो दिशश्च ॥ ९०३ ॥

संसाररोगादिकरोगजालं श्रीकालकालाभिल्लोडपालम् ।

दूरीकुरु त्वं त्वरया दयाभ्ये भिषक्तमं त्वां भिषजां शृणोमि ॥ ९०४ ॥

पश्याधुना पश्य भवत्पदाब्जपूजारतं भस्मविभूषिताङ्गम् ।

रुद्राक्षमालाभरणं मडेश पश्चात् पुरस्तादधराद्गुदक्तात् ॥ ९०५ ॥

दयासुधासागरधीरधारातरङ्गसङ्गत्वदपाङ्गसङ्गात् ।

वयं मडापापकुलस्वः त्वत्पादनावा दुरितं तरेम ॥ १०६ ॥
 दैन्याम्बुधाराधरधीरधार पुरापकाराकरमादरेण ।
 मां पालयाभीष्टविशिष्टमिष्टमोजिष्ठया दक्षिण ऐव रातिम् ॥ १०७ ॥
 मडेश्वराराधनसाधनानामासादनेनैव नयामि कालम् ।
 न कालभीर्दोषि ममाभितायुः यद्वि क्षितायुः यद्वि वा परेतः ॥ १०८ ॥
 कदा मुदा सुन्दरमन्दलासपुरःसरं मां स्मरवैरिरारात् ।
 भस्माङ्गमालिङ्गति सोत्तमाङ्गैः स्थिरेभिरङ्गैः पुरुषुप उग्रः ॥ ११० ॥
 कदा त्रिपुण्ड्रङ्कितभालभागं रुद्राक्षमालाभरणप्रियं य ।
 लिङ्गार्थकं द्रक्ष्यति रक्षणाथ छिराण्युपः स छिराण्यसन्दृक् ॥ १११ ॥
 भित्वादिस्मृजितलिङ्गमध्यात् विनिर्गतं भिल्वदलाङ्कितान्गम् ।
 शङ्गं प्रपश्यामि मुहुर्मुदाऽऽहमादित्यवर्गं तमसः परस्तात् ॥ ११२ ॥
 तमेव देवोत्तममिन्दुमौलिं भजामि भक्त्या भगवन्तमेकम् ।
 भवं भवानीपतिमामनन्ति वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः ॥ ११३ ॥
 तमेव साम्भं सततं भजामि यल्लिङ्गपूजासमवाप्तभाग्यः ।
 छिराण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ ११४ ॥
 तमेव विश्वेश्वरमाश्रयामि यो देवदेवो जगदेकनाथः ।
 यदृष्टिमात्रं श्रियमातनोति श्रीणामुदारो धरुणो रथीणाम् ॥ ११५ ॥
 सुपुत्रपौत्रादिसमृद्धिकामाः कामारिमेकं शरणं प्रपन्नाः ।
 यतः समस्तेऽप्सितदानलोचः छिराण्यगर्भः समवर्तताग्रे ॥ ११६ ॥
 मडेश्वरादेव समस्तमेतत् कल्याणसाने पुनरेव जातम् ।
 आदायुमालिङ्गितसुन्दराङ्गात् दिवा च नक्तं परितो युवाऽजनि ॥ ११७ ॥
 भो लोचनोरुभ्रमरप्रकृष्टमन्दारकुन्दादिमन्दधाराम् ।
 विहाय गौरीपतिमाश्रिताय स्वादुः किलायं मधुमामुतायम् ॥ ११८ ॥
 क्षीरं घृतं शर्करया समेतं गृडाणं जिह्वे मधुरप्रिये त्वम् ।
 कृलानि रम्याणि पुनर्गृडाणं स्तुष्टिं श्रुतं गर्तसदं युवानम् ॥ ११९ ॥
 अतः परं कालभयं न मे स्यात् न गर्भवासाद्विभयानि नूनम् ।
 यतो जलैः भिल्वदलैः प्रगेषु यक्ष्वामडे सौमनसाय रुद्रम् ॥ १२० ॥

श्रीमन्महादेव द्यासमुद्र श्रीमन्महारुद्र ममापराधान् ।
 दूरीकुरु त्वं कृपया त्वमीश पितेव पुत्रान् प्रति नो जुषस्व ॥ १२१ ॥
 मामव्यक्तव्यक्तसर्वापराधागाधाम्बोधिङ्करनकाद्विदष्टम् ।
 दृष्ट्वाऽरिष्टानिष्टनाशाय भूयो देवस्त्राता त्रायतामप्रयुञ्छन् ॥ १२२ ॥
 यत्पादाब्जं योगिर्भिर्नैव दृष्टं ब्रह्माद्यैर्वा सिद्धसङ्घैरनेकेः ।
 यस्य ध्यानात् सर्वदा सर्वसिद्धिः तत्त्वायामि ब्रह्मणा वन्दमानः ॥ १२३ ॥
 नमामि दृष्टिद्वे मद्सिक्तगाण्डं उताघषण्डं विधृतोर्ध्वशुण्डम् ।
 स्वभक्तविघ्नार्तिहरप्रयण्डं परात्परं यन्महतो महान्तम् ॥ १२४ ॥
 गाणाधिपं गाण्डतलाविकोटिभिः किरीटकोटिध्वजनिर्जिताम्बुदैः ।
 संसेविताङ्घ्रिं प्रणामामि सर्वदा कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ॥ १२५ ॥
 नमो भवान्यै भवतापभीरुं स्वभक्तसंरक्षणतत्परायै ।
 आनन्ददा हारविहारदा या यतुष्कपर्दा युवतिः सुपेशाः ॥ १२६ ॥
 ताराभिरामामरहारहीरप्रसारधारानिकरोपकाराम् ।
 शिराय धीरां भज शित्त गौरीं वयोविदं वायमुदीरयन्तीम् ॥ १२७ ॥
 नमामि तामेव जगज्जनित्रीं करोति काश्मीररसप्रसारैः ।
 आरक्तवर्णां गिरिजा कुयौ या प्रियं सभायं परिषस्वजाना ॥ १२८ ॥
 तामेव वन्दे गिरिशङ्कन्यां यत्पादुकाराधनतः सुभानि ।
 मडेश्वराङ्कस्थलसन्निविष्टा विश्रानि देवी भुवनानि यष्टया ॥ १२९ ॥
 मन्दाराद्विभ्रविशेषाविवृन्दाभन्दध्वानाकर्णानासक्तयिताम् ।
 वन्दे मन्दं भक्तसंरक्षणार्थं वन्दे देवं राघसे योदयन्तीम् ॥ १३० ॥
 वन्दे भूयो मन्दुडासोपडासव्यासकृतास्थानन्दसिन्धुं मडेशम् ।
 क्रीडालोवं कर्तुमभ्युद्यतां तामेषा नेत्री राघसः सूनूतानाम् ॥ १३१ ॥
 भवानि मातस्त्रिजगज्जनित्रि त्वमभ्य भिम्बाधररागभागैः ।
 श्रियं प्रदेहि त्वरया प्रियान्नो यथाऽति विश्वा दुरिता तरेम ॥ १३२ ॥
 कस्ते स्तुतिं कर्तुमिडास्ति शक्तः यामिन्दिरा सुन्दरयन्दनाद्यैः ।
 समर्थयामास सरस्वती य सरस्वती वा सुभगा ददिवसु ॥ १३३ ॥

कृतं -

ॐ त्तुतो महादेवो वरान् दत्वा तदीप्सितान् ।

पुनर्वरान्तरं दातुमुवाच वचनं मुदा ॥ १३४ ॥

त्वया कृतं स्तोत्रशिष्यामणि यः कण्ठे लुठन्तं कुरुतेऽतिभक्त्या ।

तमाशु सम्पञ्जलराशयस्ताः परिष्वजन्ते जनयो यथा पतिम् ॥ १३५ ॥

धर्मं स्तवं यः पठति प्रभाते मध्याह्नालेऽपि मडाप्रदोषे ।

तस्य प्रयान्ति प्रछता धवाशु भियं दधाना वृद्धेषु शत्रवः ॥ १३६ ॥

लभन्ते जपन्तः श्रियं कीर्तिकामाः लभन्ते धनं धान्यमश्नादिकं च ।

लभन्ते तथाऽऽयुः प्रवृद्धं प्रवृद्धाः लभन्ते उ पुत्रान् लभन्ते उ पुत्रान् ॥ १३७ ॥

धृति दत्त्वा वरांस्तस्मै तत्रैव गिरिजापतिः ।

अन्तर्दधे गणेशाद्यैः सऽ विद्गो शिवात्मके ॥ १३८ ॥

श्रीशैलेश्वरविद्गुत्तुल्यममलं विद्गुं न भूमिऽले

ब्रह्माऽऽप्रलयेऽपि तस्य विलयो नास्तीति वेदोक्तयः ।

तस्मात् तद्भजनेन मुक्तिरपिलैः प्राप्या न सा दुर्लभा

तत्पूजानिरतस्य दुर्लभतमं किं वा जगन्माऽले ॥ १३९ ॥

॥ धृति शिवरऽस्थान्तर्गते अगस्त्यकृतवेदपादस्तवः सम्पूर्णाः ॥

- ॥ श्रीशिवरऽस्थम् । उराभ्यः तृतीयांशः । पूर्वार्धम् । अध्यायः ३५ । ४-१३९ ॥

- .. shrIshivarahasyam . harAkhyah tRRitIyAMshaH . pUrvArdham . adhyAyaH 35. 4-139

..

Proofread by Ruma Dewan

—
Agastyakrita Vedapada Stava

pdf was typeset on May 6, 2023

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

